

Fr. Gestrin: Iz arhiva. Povest. (Dalje.)

Res je bila že ura štiri, ko sta se peljala mimo prvih hiš lesniškega trga. Jedva je obstala kočija pred kolodvorom, skočil je že Pavel iz nje in hitel na kolodvorski prag, kjer je stal s smehljajočim se obrazom in razprostrtima rokama doktor Lovro Kodran.

se Pavel, "sicer pa bodi brez akrobije! Ljudje te bodo res zijali, saj veš, kako je na kmatih, premerili te bodo vsa od nog do glave, a da si imel zaprta obleko in ne popolnoma svetle obuvi, na vero, ne bodo opazili nihče! — Županov hčera tudi navadno — ob tem času v gostilniški sobi. In ko bi tudi bile, kaj tega nama mari!"

venčano gorovje je čulo mladostne njegove vzklike. A brezakrbno mladostno življenje ni trajalo dolgo. Zgodilo se mu je, kakor že mnogokomu iz nas. Ko je dopel krave in dobil svinjko na vaškemu pašniku, moral se je posloviti od doma ter oditi v mesto — v šolo.

Z veseljem se je odpravil tja, na dežajoč se, da se mu je v tem odprisa življenja lepša stran in končalo obupno dozdajanje borenje za obstanek. A bridko se je varal. Prebivali jedva polovico leta na novem svojem mestu želel si je zopet strani. Da bi se uklanjal puhli napetosti oholih plemičev in poleg tega moral slednji dan po stokrat in stokrat — res da skrito za lepovernimi frazami — ališati, da je le plačan človek kmetijskega rodu — hlapec, to mu je razjarjalo ponosno dušo.

Anstole Franco: Pes Mirant. (Iz knjige "Les opinions de M. Jerome Coignard") Moj oče je bil pečenkar v ulici Svetega Jakoba, nasproti svetemu Benediktu Krivemu. Ne mogel bi vam reči, da je ljubil post; to občutje bi pri pečenkarju ne bilo naravno. Ampak držal se je pa vendarle postnih dni, bil je namreč dober kristjan. Ker ni imel denarja, da bi si od knezoškofa kupil izpregled, je postne dni z ženo, sinom, peot in vsakdanjimi gosti, med katerimi je bil najstanovitnejši moj dobri učitelj, gospod šupnik Jerome Coignard, večerjal polenovko. Moja pobožna mati bi na bila trpela, da bi Mirant, naš čuvar, na Veliki petek glodal kost. Ta dan k hrani uboge živalice ni prinesla niti mesa, niti masti. Zaman jo je abbé Coignard prepričeval, da ne dela dobro tako in da se po vsej pravici Mirantu, ki ni udeležen na svetih misterijih odrešenja, ni treba zdržati mesne hrane.

Čerjo in moj oče je odšel z gosdom abbéem Coignardom na prehod k Malemu Baku. Tako nam je v kuhinji "Gojži nožici" mineval sveti stni čas. Toda na velikonočni nedeljo, ko so zvonovi pri Svetu Benediktu Krivem naznanjali solje Vstajenja, je moj oče na del na raženj na duceate piščev, rae in golobov, Mirant pa v kotu ob plapolajočem ognju vdihaval imeniten vonj po maščbi in v zamisljeni in resni vesstih mahal z repom. Star, utrujen skoraj slep, je užival v rado tega življenja, čigar te. Čerjo sprejemal vselej vdano in, h rno s tem naredil manj krvolohi Bil je moder in prav nič nam presenečen, da je moja mati prudevala svojim pobožnim d to razumno bitje. Ko smo se vrnili od velike nše, smo kosili v dobro vonjav prodajalni. Moj oče se je go s pobožnim navdušenjem . . . P. K.—

Ivo Šorli: ZADNJI VAL.

A sredi stavke se mi je zasvetilo, da se lahko boljše rešim iz zadrega, če obrnem tako, kakor da gre sploh samo za njega; zato sem brzo pristavil: "To se pravi: jaz bom vedel sam, kaj mi je storiti. Vi pa le napravite, kar nameravate, če ste spoznali za pravo tako!"

"Da, Krumpak," sem nenadoma zdaj za seboj zaslišal Stanin glas, čudno presekan, nenaravno oster. "Gospod doktor bo vedel sam, kakor mu je živeti. Vi pa poslušajte, kar vam veli vaša zdrava pamet! Jaz dobro poznam vašo Anniuko, ker mi je prinašala sadje in sem često govorila s njo. Zelo čedno, a tudi dobro in razumno dekle je. Gotovo vas bo rada imela in skrbelo za vas. Če bi ravnali drugače in ne pograbilili sreče, bi bili nori!"

"Nič, nič!" je vzdihnila. "Je že spet dobro . . . Sicer je pa itak prav, da sem se morala ustavit . . . treba je, da vam dam še enkrat roko!" "Kaj že greste?" sem zajecjal. "Ne, ne še. Samo tako!" Segla mi je v roko in me pri tem pogledala. Kakšen pogled je bil to! Kako da mi je takoj nekaj odgovorilo: "Pogled slovesa!"

"Nič, nič!" je vzdihnila. "Je že spet dobro . . . Sicer je pa itak prav, da sem se morala ustavit . . . treba je, da vam dam še enkrat roko!" "Kaj že greste?" sem zajecjal. "Ne, ne še. Samo tako!" Segla mi je v roko in me pri tem pogledala. Kakšen pogled je bil to! Kako da mi je takoj nekaj odgovorilo: "Pogled slovesa!"

Polagoma korakajoč sta prišla prijatelja do enonadstropne hiše lesniškega župana. II. Presladki gospodiči, ki sgrinjajo se k vam, Strašno so ust ohlapnih Resnicam in ležam. Levstik.

Kdor količkaj pozna naše malomestno in triko razmerje, dobro ve, kako je v takih krajih navezana inteligenca sama nase. Jednaka je veliki družini istih mislij in istih namer. Kamor zahaja eden človek, tja hodijo vsi, dobro vedo, da le ondu najdejo sebi pristojne in zato najprijetnejše družbe.

— Mogoče je, je odvrnila moja mati. Ampak, če bi Mirant na Veliki petek mesno jedel, bi si predstavljala, da je šid in bi se ga bala. Ali je to greh, gospod šupnik? In moj dobri učitelj je popil požirek vina in sladko odgovoril: — Ah, draga stvarca, ne da bi odločil tu, ali grešite, — ali ne, vam resnično povem, da niste prav nič slobna in da bi preje mialil na vaše večno izveličanje, kot pa na izveličanje petih ali šestih ikofov in kardinalov, ki jih poznam, kljub temu, da so napisali lepa razprave iz kanoničnega prava . . . Mirant je smrkajoč požiral ve-

— Mogoče je, je odvrnila moja mati. Ampak, če bi Mirant na Veliki petek mesno jedel, bi si predstavljala, da je šid in bi se ga bala. Ali je to greh, gospod šupnik? In moj dobri učitelj je popil požirek vina in sladko odgovoril: — Ah, draga stvarca, ne da bi odločil tu, ali grešite, — ali ne, vam resnično povem, da niste prav nič slobna in da bi preje mialil na vaše večno izveličanje, kot pa na izveličanje petih ali šestih ikofov in kardinalov, ki jih poznam, kljub temu, da so napisali lepa razprave iz kanoničnega prava . . . Mirant je smrkajoč požiral ve-

DA SKUHAŠ DOBRO VO. PIŠI PO NAŠE PRODUKTE. Imamo v zalogi slad, hmelj, slad in vse druge potrebščine. Peka in se pripravljate, da je doma pri kuhinji vedno je najboljši in najješčji. Groceries, sladničarjem in v pečajne slovenske damo primeren pust pri velikih naročitih. Pišite informacije na: FRANK OGLAR, 6401 Superior Avenue, Cleveland.

FREE TRIAL COUPON FRONTIER ASTHMA CO. Room 21 Niagara Ave. Buffalo, N. Y. Send free trial of your method to: KNJIGE Književne Maticе S. N. P. J. Književna matica Slovenske narodne podporne jednote je izdala in ima v zalogi sledeče knjige: Pater Malaventura. Spisal Zvonko A. Novak. Izvirna povest iz življenja ameriških frančiškanov. Z izvirnimi slikami, katere je izdelal Stanko Zele. Fina trda vezba. Cena s poštnino vred \$1.50. Slovenško-angleška slovnica. Dodatek raznih koristnih informacij. Fina trda vezba. Cena \$2.00 s poštnino vred. Jimmie Higgins. Spisal Upton Sinclair, poslovenil Ivan Molek. Povest iz življenja ameriškega proletarijata za časa velike vojne. Trda vezba. Cena \$1.00 s poštnino vred. Zajedalci. Spisal Ivan Molek. Povest iz doslej skritega kosa življenja slovenskih delavcev v Ameriki. Trda vezba. Cena \$1.75 s poštnino vred. Zakon biogenезije. Spisal Howard J. Moore, poslovenil J. M. Zelo podučna knjiga, ki tolmači mnoge narurne zakone in pokaže, kako se splošni razvoj ponavlja pri posamezniku fizično in duševno. S slikami. Trda vezba. Cena \$1.50 s poštnino vred. Zadnji dve knjigi, naročeni skupaj, dobite za tri dolarje. Vse zadnje štiri knjige za šest dolarjev. Vredne so! Naročbe, s katerimi je poslani denar, sprejema Književna Matica 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.